

MOLITVENO SLAVLJE DANA GOSPODNJEGA U OBITELJI U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE

Treća vazmena nedjelja

26. travnja 2020.

Slavlje Treće vazmene nedjelje u zajedništvu obiteljskoga doma ispunjeno je mišlju o Kristovoj prisutnosti na našim životnim putovima i u našim traganjima. Susret dvojice učenika s uskrsnim Gospodinom na putu u Emaus može unijeti svjetlo i u naše strahove, rasvijetliti našu zatvorenost u domove, izvesti nas »na put« novoga pouzdanja u Gospodina i okrijepiti nas za radosno svjedočenje njegova imena.

Predložak slavlja satkan je od čitanja biblijskih odlomaka, od molitava i trenutaka šutnje koja omogućuje udubljenje u otajstvo Kristove prisutnosti. Predloženi tekstovi i drugi dijelovi osmišljeni su za molitveno slavlje u trajanju od 35 do 40 minuta.

Predlažemo da netko od roditelja bude predvoditelj (P.) molitve, a svi ostali ukućani (S.) sudjeluju odgovarajući, kako bi se postiglo zajedništvo ispovijedanja vjere. Prikladno je da se na stolu upali svijeća u znak okupljenosti oko Krista, Svjetla života.

UVOD

Na početku se može otpjevati prikladna uskrsna pjesma: [Uskrsnu Isus doista](#).

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

S. Amen.

**P. Bog, izvor života,
po svome Sinu Isusu Kristu
pobijedio je svako zlo
i u našim životima objavljuje nam se
kao put spasenja.**

S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. Okupljeni u Dan Gospodnji u našem obiteljskome domu, iznosimo pred Gospodina sav svoj životni hod, sve strahove i tjeskobe, sve sumnje i lutanja, kao i sva skrivanja pred njim, željni da nas on susretne kao nekoć one učenike na putu u Emaus. Gdje je srce otvoreno za Boga, tu uskrsli Krist postaje suputnik života – sve dok ne spoznamo da je on sâm naš Put, Istina i Život. Izvan njegova puta sve je lutanje. Izvan njega sve je izgubljenost.

U poniznosti pred njim koji nas pohađa na našim putovima i koji dolazi u naš dom da nas obdari radosnom spremnošću za hod s njime, priznajmo se slabima i grješnima. Pokajmo se za svoje grijehе.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini. Potom predvoditelj nastavi:

- P.** Gospodine, koji si put i istina života,
smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.
- P.** Kriste, koji si sišao k nama
da nam budeš blizu u našim nevoljama, smiluj se.
- S.** Kriste, smiluj se.
- P.** Gospodine, koji nas krijepiš svojom prisutnošću
i šalješ da budemo svjedoci tvoga spasenja, smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

Gospodine Bože naš,
u svome sinu Isusu Kristu
ti si nam objavio put spasenja
i rasvijetlio nas istinom koja vodi u tvoju vječnost.
Daj da tvoja Crkva,
koja svijetom hodočasti prema vječnoj domovini,
bude mjesto zajedništva svih koji te traže.
Rasvijetli nas mudrošću svoga Duha
da uvijek razaznajemo put koji vodi k tebi
te s pouzdanjem u tebe kročimo kroz kušnje života
i budemo svim ljudima svjedoci Krista,
koji s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga Bog
po sve vijeke vjekova.

S. Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Treću vazmenu nedjelju. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja ili uzeti samo dva čitanja. Neka se ne izostavi čitanje evanđelja.

Prvo čitanje Dj 2, 14.22-33

Bijaše nemoguće da grozota smrti njime ovlada.

Čitanje Djela apostolskih

Na dan Pedesetnice ustade Petar zajedno s jedanaesticom, podiže glas i prozbori: »Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među vama – njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlada. David doista za nj kaže:

‘Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.
Stog mi se raduje srce i kliče jezik,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
Pokazat ćeš mi stazu života,
ispuniti me radošću lica svoga.’

Braćo, dopustite da vam otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama groba sve do današnjeg dana. Ali kako je bio prorok i znao da mu se zakletvom zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje njegovo, unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće Kristovo: Nije ostavljen u podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda.

Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci. Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je od Oca obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i slušate.«

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 16, 1-2a.5. 7-8. 9-10. 11

Psalam se može čuti na poveznici: [Pokaži mi, Gospodine, putove svoje.](#)

Pripjev: Pokaži mi, Gospodine, stazu života!

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.
Gospodinu rekoh: »Ti si moj gospodar.«
Gospodin mi je baština i čaša:
ti u ruci držiš moju sudbinu.

Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje
te me i noću srce opominje.
Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostavit dušu u podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno.

Drugo čitanje 1Pt 1, 17-21

Otkupljeni ste dragocjenom krolju Krista, Jaganjca bez mane.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

Ljubljeni: Ako Ocem nazivate njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja proživite u bogobožnosti. Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane. On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremenâ radi vas koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Lk 24, 13-35

Prepoznaše ga u lomljenju kruha.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?«

A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I uniđe da ostane s njima.

Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

A on kao da htjede dalje...

1. Proživljeni korizmeni hod vjere bio je oblikovan kao *povratak* na put spase-nja. Obraćanje rado prikazujemo slikom povratka na put, na pravi put. Stoga smo duh korizmenoga vremena sažimali u psalamsku pjesmu *Pokaži nam Gospodine putove svoje*. Korizma je vrijeme povratka na put Gospodnji, štoviše, suživljenje s Onim koji je Put, Istina i Život.

Liturgija Crkve slikom puta oslikava i vazmeno vrijeme u kojem se nalazimo. U današnjem smo otpjevnom psalmu Gospodinu vapili istom molitvom: *Pokaži nam Gospodine stazu života*. Time priznajemo da je vjera uvijek put, hod; ona je traganje i nasljedovanje, hodočašćenje prema Obećanome. Gospodin Isus prošao je *našim putem*, putem čovječstva – od rođenja u tijelu do smrti i položenosti u grob. Tu, u položenosti u grob staje ono što je u ljudskoj moći, zaustavlja se ljudski hod. Ali Bog i kroz smrt otvara put. Hodi dalje. Svojim uskrsnućem Krist je otvorio put koji ide onkraj smrti, put u vječnost. Zato je Onaj koji je prošao našim životnim putem, postao naš Put. Jedini put spase-nja. Po djelu Duha Svetoga i po svojoj riječi, on nam želi i dalje biti suputnikom na našim životnim putovima, kako bismo s puteva dospjeli do Puta, do spase-nja, do praga Vječnosti.

Sveti Petar, kako nam svjedoči odlomak iz Djela apostolskih, vjeru u Gospo-dinovo uskrsnuće preriče istim psalmom i svjedoči da je Uskrsli onaj koji je istin-ski put života: »Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posr-nem. Pokazat ćeš mi stazu života, ispunit me radošću lica svoga.« Krist je uskrs-nuo da bi zauvijek bio s nama na putu. On nam je zdesna da ne posrnemo, da ne zalutamo, da se ne izgubimo na putovima života...

Isti apostol, u drugome čitanju, ljudski život naziva hodom, potičući nas da »vrijeme svoga proputovanja živimo u bogobojaznosti« (1Pt 1, 17). U riječi *proputo-vanje* lako razaznajemo život – nestalan i nesiguran, život koji je više nalik putu negoli domu, više putovanju nego stanovanju ili boravljenju na stalnu i sigurnu mjestu – jer naš dom i naša domovina nisu ovdje, nego na nebesima (Fil 3, 20). No, iza riječi 'proputovanje' u grčkome izvorniku Poslanice stoji riječ *paroikia*, koja je preko latinskoga jezika (*parochia*) dala značenju našoj 'župi'. Riječ župa, naslijeđena iz praslavenskoga jezika (*juppa*), izvorno znači: predio, kraj, podru-čje. I premda se odnosi na krajevni ustroj i područje uprave, važno je uočiti

njezinu otvorenost hodu, putovanju. Župa (*parochia*) nije dom, nego *zajedništvo hoda, suputništvo*, hod prema zajedničkome cilju. Hodočašće je kršćanski dom, forma življenja, življenje usmjereno prema onomu što je onkraj obzora ovoga života.

2. Evanđeoski odlomak na još snažniji način izriče istinu o životu kao suputništvu s Kristom, uskrslim pobjednikom smrti. Evanđeoski prizor zbiva se *na putu*: Gospodin se očituje kao onaj koji *prati* apostole na njihovu putovanju prema Emausu, ali »prepoznati ga bijaše uskraćeno njihovim očima«. Njega se više ne vidi tjelesnim očima. Nije više prisutan na način na koji su ga mogli gledati prije njegove smrti i uskrsnuća. On je u novosti života, u Očevoj slavi. Zato će ga »prepoznati« tek u lomljenju kruha, u onome za što je sâm rekao: »Ovo činite meni na spomen«. Tu im se, za stolom, »otvore oči«, ali on im umah »iščeznu s očiju«. Želi im reći da su potrebni svjetla koje će ih osposobiti za novost gledanja. On se više ne da obuhvatiti pogledom. Preostaje tek vjera koja se ne oslanja na viđeno, nego na povjerenje u njega i u njegovu riječ... I upravo će to povjerenje zasjati u njihovim srcima i rasvijetliti njihovo razumijevanje. Odjedanput ga vide u novome svjetlu: on za njih više nije »stranac« koji ih susreće na putu i kojemu oni pripovijedaju što se zbilo u Jeruzalemu; vide ga u svjetlu riječi koje im je zborio te s ushitom priznaju: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem pripovijedao, dok nam je otkrivao Pisma?«

Vrijeme koje živimo počinjemo doživljavati »teškim« i zbog nemogućnosti zajedništva s Uskrslim koji nam se daruje »u lomljenju kruha«, u sakramentu euharistije. No, ovo vrijeme »euharistijskoga posta« otvara nam neiscrpno blago Božje riječi, u kojoj nas Gospodin hrani svjetlom vjere, istinom koja rasvijetljuje život i sve njegove tmine. Apostol Pavao stoga nam poručuje: »Blizu ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome« (*Rim 10, 8*). Blizu ti je Riječ. Dostatno je da Njemu, Riječi koja je Život, otvorimo srce i dopustimo da nas rasvijetli i pouči. Njegova riječ rasvijetljuje živote i postaje put. Možda nam više pristaje Isusova opomena da smo »srca spora« pred njegovom riječju, nego priznanje apostola koji su se dali poučiti: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je otkrivao Pisma? Blizu nam je riječ. U njoj je Uskršli trajno prisutan, kao svjetlo i istina života.

3. Od one dvojice učenika samo je jednomu zapisano ime. Drugi je ostao bez imena. Hodi putem, sluša Učitelja, prepoznaje ga u lomljenju kruha i u srcu osjeća žar njegove riječi. Ime koje mu nedostaje ime je svakoga od nas – ime koje stoji iza nas na našim putovima i lutanjima, u našim nesigurnostima i sumnjama,

kao i u našim htijenjima da ga zadržimo »za stolom«, za sebe, kako ne bismo trebali dalje hoditi i tražiti... A on »kao da htjede dalje«. Ne da se zadržati, pa ni onda kad ga prepoznamo i kada osjetimo njegovu blizinu. On hoće »dalje«, jer život je samo putovanje, hodočašće, hod prema novosti u kojoj ćemo Gospodina gledati licem u lice.

Dvojica učenika nisu samo »vidjela« Gospodina u lomljenju kruha. Dogodilo se nešto više: »prepoznali su« ga, spoznali su ga u *njegovoj novosti*. I nisu bili rastuženi što im »iščeznu« s očiju, nego se, radosni, »u isti čas digoše i vratiše u Jeruzalem«. Razumješe da on »ide dalje«, da ga nije moguće zadržati u našim potrebama i u našim htijenjima. Tražili su Gospodina i našli su ga kad su dopustili njemu da ih pronade u njihovoj sumnji i razočaranosti. Tada im se otvoriše oči... i vratiše se u Jeruzalem.

Put obraćenja koji smo započeli u vremenu korizme ovdje, u prepoznavanju Uskrsloga na putu, doseže svoj vrhunac. U susretu s Uskrslim učenicima se *osvrću* na svoja očekivanja, na svoja kriva nadanja, na površna razumijevanja Učiteljeve riječi... Taj osvrt, okretanje pogleda unazad, temelj je obraćenja. Potom u poniznosti *priznaju* svoju malovjernost, svoje pogriješke i lutanja, pa i svoj bijeg od Gospodina. Izručuju se Kristu – Suputniku života, povjeravaju mu svoje sumnje i nerazumijevanja, otvaraju mu vrata svoga doma i primaju ga k sebi, za stol, u središte svoga zajedništva. I na kraju, susret s Uskrslim rasvijetlit će ih novom spoznajom i obdariti ih hrabrošću da se *vrata* u Jeruzalem, zajednici učenika, koji će biti poslani naviještati njegovo ime svim ljudima. Vratit će se *zajednici onih koji su na putu*, zajednici poslanih, koji u ovome svijetu ne traže stalnoga doma, nego u vjeri i nadi hode prema Domu koji je na nebesima.

4. Gospodin, Uskrslu, kao da htjede dalje... Tjedni koji su iza nas obilježeni su poslušom pozivu da »ostanemo doma«. I ovo »ostajanje doma«, kad smo »zastali« u svojim brigama i planovima, još nam je jednom otkrilo da naš pravi dom nije ovdje. Nakon tjedana ostajanja doma, gdje smo se trebali osjetiti sigurnima i zaštićenima, još snažnije osjećamo potrebu za 'hodom', za 'suputništvom', za 'župom' koja je zajedništvo hoda s Gospodinom prema njegovoj vječnosti.

Gospodin koji »htjede dalje« neka nam rasvijetli pogled koji uviđa naša lutanja i stranputice, i ražèže nam srca prepoznavanjem njegove blizine te nas okrijepi snagom povratka Njemu, Njemu koji uvijek hoće dalje. I svaki put kad nam se čini da smo nešto postigli, Gospodin se objavljuje kao »Onaj koji hoće dalje«. To je otajstvo uskrsnuća: kročiti dalje, dalje od onoga što je ljudima moguće.

Blizu nam je Riječ. U njoj nas krijepi i rasvjetljuje da spoznamo stranputice i prepoznamo Put. Ostanimo kratko u blizini Riječi da bismo mogli prepoznati Uskrsloga i u njegovu svjetlu spoznati svoj život i prepoznati put na koji nas zove.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj zajedništva s Uskrsim i svoju vjerničku povezanost s Crkvom, zajednicom vjere.

ISPOVIJEST VJERE

P. U radosti zajedništva s uskrsim Gospodinom, ispovjedimo vjeru Crkve.

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

**Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.**

**I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.**

**Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.**

SVEOPĆA MOLITVA

**P. Pred nebeskim Ocem,
koji nam je u svome Sinu darovao vječni život
i pozvao nas na put spasenja
izrecimo svoje ponizne molitve.**

Molitvene zaziwe mogu moliti članovi obitelji naizmjenice. Prikladno je ovdje uključiti djecu.

1. Bdij, Gospodine, nad svojom Crkvom:
daj da, hranjena mudročću tvoje riječi i milošću tvoga Duha,
uvijek bude znak vječnosti koju si nam pripravio, molimo te.
2. Ispuni svojim Duhom papu našega Franju i sve pastire Crkve:
rasvijetli ih svojom istinom i okrijepi ih snagom Kristova služenja,
kako bi uvijek bili dostojni predvodnici tvoga naroda na putu spasenja,
molimo te.
3. Učvrsti vjeru u svima koji su se predali malodušju
i koji su zaboravili na ljubav kojom ih ljubiš,
a svima koji su podjarmljeni grijehom podaj snagu povratka k tebi,
molimo te.
4. Daruj ozdravljenje bolesnima i mir umirućima,
a sve koji su osamljeni u strahu pred bolešću
obraduj radošću svoje blizine, molimo te.
5. Rasvijetli sve naše tmine i sumnje u tebe,
svaki bijeg od tebe i svako skrivanje u prividnu sigurnost svijeta;
ražari nam srca gorljivošću vjere
i spremnošću da hodimo u tvojoj novosti života, molimo te
6. Obnovi u nama snagu ljubavi koja radosno služi
i vjerno svjedoči da nas ti nikada ne napuštaš, molimo te.
7. Uvedi u dom svoje vječnosti
svu našu pokojnu braću i sestre, molimo te.

*Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove,
za bolesne, za susjede...*

**P. Ove zajedničke prošnje zaključimo molitvom
koju nas je naučio Krist Gospodin.**

- S.** Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Svemogući Bože,
u čudesnosti svoje ljubavi
ti si nas po smrti i uskrsnuću svoga Sina
oslobodio od grijeha i smrti
i izveo nas na put spasenja.
Budi svjetlo svojoj Crkvi koja je na putu;
ne dopusti da kušnje života urode u tvojim vjernima sumnjom
i da ih zamamnosti svijeta odvrate od puta spasenja.
Ne dopusti da posustanemo na hodočašću života
i da sigurnost tražimo u dobrima svijeta.
Ražari nam srca željom za tobom
da tebe uvijek tražimo
i da sebe u tebi pronađemo.
Daj nam poučljivosti pred tvojom riječju
i obdari nas pouzdanjem u tebe
na putu na koji nas pozivaš
te, vođeni svjetlom tvoga Duha,
jednom prispijemo pred vrata vječnosti,
gdje ti, u slavi, sa svojim Sinom Isusom Kristom
živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.

S. Amen.

P. Blagoslov Boga svemogućega,
ljubav njegova Sina Isusa Krista
i zajedništvo njegova Duha
neka siđe na nas
i ostane vazda u nama.

S. Amen.

P. Blagoslivljajmo Gospodina svojim životom.

S. Bogu hvala.

Može se dodati Prošnja Presvetoj Bogorodici.

Marijo, Majko naša i Majko svakoga čovjeka,
Zvijezdo jutarnja, koja u najcrnjoj noći
usmjeravaš naše korake i naviještaš sjaj sunca
koje se za nas rađa u tami i u sjeni smrti,
svrni svoje milostive oči na nas.

Marijo, Izvore naše radosti,
svojom majčinskom ljubavlju pogledaj gradove
opustjele od života, u zabrinutosti i tjeskobi.
Osjećali smo se sigurnima i snažnima,
a sada otkrivamo koliko smo nesigurni i krhki,
izloženi nevidljivoj i podmukloj opasnosti.

Marijo, Zdravlje bolesnih,
povjeravamo Ti sve koji su u našoj domovini
i u cijelome svijetu pritisnuti bolešću.
Ozdravi ih, pomози ljudima u borbi između života i smrti;
podupiri one koji se za njih brinu
braneći život svojim služenjem
u bolnicama i u domovima za njegu i skrb.

Marijo, Tješiteljice žalosnih,
okrijepi najslabije,
starce koji su osamljeni i uznemireni
i koje ne možemo pohoditi;
daj da osjete nježnost Tvoje prisutnosti
te im ne nedostaje blagi dodir koji daje sigurnost
i osjećaj da su voljeni i šticeeni.
Spomeni se svih koji ne mogu vladati sobom
i koji osjećaju veliku uznemirenost.
Vodi one koji žive na ulici i nemaju kamo otići,
one koji žive kao stranci i osjećaju napuštenost.
Svima pomози, Preslatka Majko naša.

Majko dobroga savjeta,
svi možemo drugoga udariti zlom
i njime biti udareni.

Nauči nas biti odgovornima za sebe i za bližnje
u ponovno pronađenome zajedništvu cilja,
snažni u nadi i domišljati u ljubavi,
da bismo se – nakon ove kušnje – mogli zagrliti
i uzajamno voljeti, kao što nam je zapovjedio Tvoj Sin
koji nas je prvi ljubio.

Marijo, Vrata nebeska, molimo Te:
ulij u naše srce vedrinu svoje ljubavi.
Neka nas ona oslobodi straha
i omogući nam susresti Isusa, našega Spasenja,
jer on kida okove zla
i svojom nam ljubavlju, očitovanom do kraja,
daje osjetiti da smo snažni, jer smo ljubljeni zauvijek,
u vjekovječne vjekove. Amen.

(kardinal Matteo Zuppi, 22. travnja 2020.)

*Potom svi zajedno mogu zapjevati pjesmu: [Kraljice neba, raduj se.](#)
ili se izmoli pozdrav Blaženoj Djevici Mariji.*

P. Kraljice neba, raduj se, aleluja!

O. Jer koga si bila dostojna nositi, aleluja!

P. Uskrsnu kako je rekao, aleluja!

O. Moli za nas Boga, aleluja!

P. Veseli se i raduj, Djevice Marijo, aleluja!

O. Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, aleluja!

P. Pomolimo se.

**Bože, koji si se udostojao razveseliti svijet
uskrsnućem svoga Sina,**

Gospodina našega Isusa Krista,

**daj, molimo te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji,
postignemo radosti vječnoga života.**

Po istom Kristu Gospodinu našem.

O. Amen.

Priradio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, www.hilp.hr